

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2010. év október hó 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A *lopás bűntettének kísérlete és más bűncselekmények* miatt *vádlott* ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 26.Bf.V.9435/2008/12. számú ítéletét a következők szerint *változtatja meg*.

A vádlottat az ellene 3. rb. készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének kísérlete miatt (Btk. 313/C. § (7) bekezdés a) pont) emelt vád alól felmenti.

A vádlottra kiszabott börtönbüntetés tartamát 1 (egy) évre enyhíti.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárás során felmerült 7.500 (hétezer-ötszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2008. szeptember 16. napján kihirdetett 3.B.26.932/2008/2. számú ítéletével bűnösnek mondta ki lopás bűntettének kísérletében (Btk. 316.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), lopás vétségének kísérletében (Btk. 316.§ (1) és (2) bekezdés i./ pont), 2 rb. okirattal visszaélés

vétségének kísérletében (Btk. 277.§ (1) bekezdés), és 3 rb. készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének kísérletében (Btk. 313/C.§ (7) bekezdés a./ pontja).

Ezért őt mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésül 3 évi és 6 hónapi fegyházbüntetésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést felmentés végett

A Fővárosi Főügyészség a Bfel.24.201/2008/1. számú átiratában a bűnügyi költség viselésére kötelező rendelkezés mellőzését, egyebekben pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Bíróság a 2009. június 30. napján kelt 26.Bf.V.9435/2008/12. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottat az ellene 2 rb. okirattal visszaélés vétségének kísérlete (Btk. 277.§ (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette, egyben a vádlott büntetését 1 évi és 8 hónapi börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra enyhítette.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállását kiegészítette az elmeorvos-szakértői vizsgálat megállapításaival, valamint a vádlott korábbi elítéléseire, illetve a kiszabott büntetések végrehajtására vonatkozó adatokkal, emellett annyiban pontosította a történeti tényállást is, hogy abból mellőzte annak megállapítását, hogy a vádlott belenyúlt az ismeretlen sértett táskájában.

Az ekként pontosított tényállás alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére a lopás büntettének kísérlete, a lopás vétségének kísérlete valamint a 3 rb. készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége tekintetében.

Nem értett azonban egyet az elsőfokú bíróságnak a 2 rb. okirattal visszaélés vétségének kísérletére vonatkozó bűnösséget megállapító rendelkezésével.

E körben utalt az 1/2009.BJE sz. határozat első pontjára, amely szerint a Btk. 277.§ (1) bekezdésében meghatározott okirattal visszaélés vétségének tényállásában szereplő „megszerzés”, mint elkövetési magatartás nem azonosítható a Btk. 316.§ (1) bekezdésében írt „elvétellel”, mint elkövetési magatartással. A megszerzés ugyanis viszonylag hosszabb ideig tartó, visszaélésszerű, a közokirat iránti bizalom megingatására alkalmas birtoklást jelent.

Álláspontja szerint az a tény, hogy az ismeretlen sértett vádlott által elvett táskájában két útlevelel is volt, még önmagában nem meríti ki a Btk. 277.§ (1) bekezdésében írt megszerzést, ezért a másodfokú bíróság a vádlottat a 2 rb. okirattal visszaélés vétségének kísérlete miatt emelt vád alól felmentette.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott jelentett be fellebbezést, támadva a bűnösséget megállapító és a felmentő rendelkezéseket is.

Fellebbezését írásban is megindokolta. Álláspontja szerint minden bizonyíték nélkül került sor a bűnösségének megállapítására.

Hivatkozott arra, hogy pár nappal korábbi autóbalesete miatt egyáltalán nem tudott futni, ami azt bizonyítja, hogy a cselekményeket nem ő követte el. Kifogásolta hogy az eljárás során a sértettek felkutatására nem került sor, így az esetleges szembesítés során sem tudta velük szemben bizonyítani az ártatlanságát. Ha valóban ő követte volna el a cselekményeket, akkor azt a felszolgálóknak és az arra sétáló embereknek is kellett volna észlelniük, ők azonban ilyenről nem számoltak be. Álláspontja szerint két rendőrtanú vallomása alapján történő elítélés megalapozatlan, így a felmentése indokolt valamennyi vádpont alól.

A vádlott védője felszólalásában a vádlott ártatlanságát és azt hangsúlyozta, hogy a cselekmények elkövetése nincs bizonyítva. Másodlagosan indítványt tett a büntetés enyhítésére is.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.598/2009/1. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének személyi részét egészítse ki az általa beszerzett elmeorvos-szakértői vizsgálat megállapításaival. Az e kiegészítés után már hiánytalan tényállás alapján helytállónak találta a vádlott bűnösségének megállapítását a vagyon elleni cselekmények tekintetében, azok jogi minősítésére is egyetértett, és törvényesnek ítélte a vádlott felmentését a 2 rb. közokirattal visszaélés vétsége kísérletének tekintetében is.

Álláspontja szerint azonban tévedett mindkét bíróság, amikor a vádlott bűnösségét megállapította a 3 rb. készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége kísérletében.

A közokirattal visszaélés és a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés tényállásában is elkövetési magatartásként a jogtalan megszerzés szerepel, mint elkövetési magatartás. Ebből következően az 1/ 2009 BJE. sz. határozat 1.) pontjában a megszerzésre vonatkozóan kifejtett okfejtés mind a két tényállás tekintetében irányadó. Ennek alapján azonban a vádlottat a 3 rb. készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége kísérletének vádja alól is fel kell menteni.

Mindezek alapján indítványozta a másodfokú bíróság ítéletének fentiek szerinti megváltoztatását.

A bejelentett vádlotti fellebbezés részben eredményesnek bizonyult.

A harmadfokú bíróság a vádlotti fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első és másodfokú eljárást a Be. 387.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülvizsgálta.

Ennek során megállapította, hogy az első- és a másodfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta az eljárása során.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálásához szükséges valamennyi releváns és fellelhető bizonyítékot feltárt, azokat egyenként és összességében is értékelte, mérlegelte, és tényből tényre is helyesen következtetett.

Ugyancsak helyesen járt el a másodfokú bíróság is akkor, amikor vádlotti és védői bizonyítási indítványoknak helyt adva - bizonyítás felvétele keretében - elrendelte a vádlott elmeorvos-szakértői vizsgálatát.

Az ítéletábra a felülvizsgálat során megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság törvényesen egészítette ki az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a vádlott korábbi elítéléseinek pontosított adataival, az igazságügyi elmeorvos-szakértői véleményben foglaltakkal, helyesen járt el akkor is amikor a tényállásból kirekesztette annak megállapítását, hogy a vádlott az ismeretlen sértett táskájába bele is nyúlt.

A harmadfokú bíróság a Be. 389.§ (2) bekezdésére tekintettel az iratok tartalma alapján szükségesnek tartotta azonban a tényállás további kiegészítését az alábbiak szerint:

1./ A vádlott eddigi életvezetése a beilleszkedés zavarának, kifejezetten laza morális, etikai fékrendszerrel, élősködésre való hajlammal, öntörvényűséggel, érzelmi és indulati labilitással, periférikus neveltetési körülményekkel jellemezhető, szochiopátiás jellegű személyiségfejlődésre utal, melyhez az általa állított módon - rendszeres drogfogyasztás és következményei társultak, valamint alkalmazkodási zavarként értékelhető depressziós reakció miatt pszichiátriai kezelés alatt is áll.

2./ A vádlott korábbi elítélésre vonatkozó adatokat kiegészíti azzal, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2010. április 22. napján kelt 15.B.25.931/2010/2. számú és a Fővárosi Bíróság mint másodfokú Bíróság 28.Bf.V.7319/2010/19. számú végzése folytán 2010. szeptember 10. napján jogerőre emelkedett ítéletével a vádlottat a Btk. 316.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés i./ pontja szerint minősülő lopás vétsége miatt, mint többszörös visszaesőt 1 évi és 2 hónapi börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

Az ekként kiegészített tényállás már mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, tehát minden tekintetben megalapozott és a Be. 388.§ (1) bekezdése alapján irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

Az ítélet tábla megállapította, hogy törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott tagadásával szemben a tényállást tanú1. és tanú2. tény tanúk vallomására alapította.

Az is megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is eleget tett a kellő körben, amely azonban a másodfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységével együtt tekinthető teljesnek.

A vádlott az eljárás során mindvégig és az írásbeli beadványában is elfogultsággal vádolta a két rendőr tanút, akiknek szavahihetőségét kétségbe is vonta.

Ezzel kapcsolatban a harmadfokú bíróság utal arra, hogy e tanúk az eljárás során kizárólag arra vonatkozóan nyilatkoztak, amit saját maguk láttak a járőrözés során. Ennek alátámasztásaként utal a harmadfokú bíróság arra, hogy tanú2. a cukrászdánál történt esetre vonatkozóan az eljárás során sehol sem nyilatkozott éppen azért mert, ennél az esetnél nem volt jelen és így nem észlelte közvetlenül a történeteket.

Éppen ezért tanú1. szemtanú vallomása alapján került megállapításra a tényállás ezen része és e vallomás alapján rekesztette ki a másodfokú bíróság a tényállásból azt a momentumot, hogy a vádlott a sértett táskájába belenyúlt.

Ez pedig az igazolja, hogy a tanúk az eljárás során soha sehol nem számoltak be olyan tényekről, amelyeket saját maguk személyesen ne láttak, vagy tapasztaltak volna, így vallomásuk valóságtartalmához kétség nem férhet.

Az irányadó tényállásból mind az első, mind pedig a másodfokú bíróság alappal következtetett a vádlott bűnösségére és törvényes a vagyon elleni bűncselekmények jogi minősítése is.

Az ítélet tábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság törvényesen járt el, amikor a vádlottat a Legfelsőbb Bíróság 1/2009. számú jogegységi határozatában foglaltak szem előtt tartásával felmentette a 2 rb. közokirattal visszaélés vétsége kísérletének vádjá alól.

Tévedett azonban amikor a vádlott terhére megállapította a 3 rb. készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének kísérletét.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2009. számú BJE. határozatának hatálybalépést követően állandósult bírói gyakorlat értelmében a jogegységi döntésben foglaltak értelemszerűen irányadóak a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés azonos elkövetési magatartással megvalósított fordulatára is.

Az eljárás során az ügyészség közokirattal visszaélés vétségével és a Btk. 313/C.§ (7) bekezdés a./ pontjába ütköző cselekménnyel is vádolta a vádlottat. Mivel mindkét tényállásnak közös eleme a „jogtalan megszerzés”, ezért értelemszerűen

mindkét tényállásra vonatkoznak a Legfelsőbb Bíróság 1/2009. számú BJE határozatában foglaltak.

Ezt a jogi okfejtést támasztja alá egyébként a Legfelsőbb Bíróság Bhar.II.4/2009. számú határozata és az abban kifejtettek is.

Mindezekre tekintettel a harmadfokú bíróság a vádlottat az ellene emelt 3 rendbeli készpénz helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége kísérletének vádjá alól a Be. 389.§ (1) bekezdése alapján - bizonyítottság hiányában - felmentette.

A büntetés kiszabása tekintetében a harmadfokú bíróság megállapította, hogy az enyhítő és súlyosító körülmények felsorolása még a másodfokú bíróság kiegészítésével sem teljes.

A vádlott javára értékelendő ugyanis a bűnösségi kör további szűkülése és kísérlet távoli volt is.

Az ítéletábra mellőzi a súlyosító körülmények sorából a kettőnél több cselekmény halmazátára vonatkozó utalást.

Az ekként módosult bűnösségi körülmények alapján a harmadfokú bíróság lehetőséget látott a vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés további enyhítésére, mert ezt találta arányban állónak a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és a személyében rejlő társadalomra veszélyességgel.

Mindezek alapján a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 389.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint változtatta meg, míg egyéb rendelkezéseit helybenhagyta.

Végezetül az Fellebbviteli Főügyészség átiratának utolsó bekezdésben írtakra vonatkozóan reagálva megállapítja, hogy a másodfokú bíróság a 2009. január 8. napján kelt 26.Bf.10.099/2008/2. számú végzésével a korábban kiszabott rendbíróságot mellőzte, így a végzés elbírálása megtörtént.

Budapest, 2010. év október hó 8. napján

Máziné Dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Halász Irén sk.
előadó bíró

Dr. Magócsi István sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 26.Bf.V.9435/2008/12. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra 5.Bhar.225/2009/9. számú ítéletében írt változtatással 2010. október hó 8. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, a 2010. év október hó 8. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő